

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Dosar nr. #####/3/2021
R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
SENTINȚA PENALĂ NR. ###/2023
Ședința publică din data de 28.07.2023
Complețul compus din:
PREȘEDINTE – #####
GREFIER – #####

Ministerul ##### - Parchetul de pe Tribunalul București a fost reprezentat prin
procuror #####

Pe rol, soluționarea cauzei penale privind pe inculpatul ### #####, cercetat în
stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată,
prev. de art. 9 al. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 35 din Codul penal și
trimis în judecată prin Rechizitoriul nr. #####/P/2016 din ##/12/2021 al Parchetului de pe
lângă Tribunalul București.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de
22.06.2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte
integrantă din prezenta încheiere, când Tribunalul a stabilit pronunțarea pentru astăzi,
data de 28.07.2023, când a dispus următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul București la data de 08.12.202, în dosarul nr.####/P/2016, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate a inculpatei ### ##### pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată, prev. de art. 9 alin 1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 35 alin 1 C.pen.

În fapt, în actul de sesizare al instanței, s-a reținut că, în calitate de asociat și administrator al SC ##### SRL, ### #####, în perioada mai 2013 – aprilie 2015, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul ### ##### a comercializat către SC ##### SRL mărfuri în valoare totală de 1.186.226 lei, din care a omis să înregistreze în evidența contabilă și să declare organelor fiscale venituri în cuantum de 877.634 lei, prejudiciind astfel bugetul de stat cu suma de 277.634 lei.

Umărirea

penală:

În dosarul nr.####/P/2016 au fost administrate următoarele mijloace de probă și procedee probatorii: înscrisurile întocmite cu ocazia efectuării controlului economic la SC ##### SRL; înscrisuri emise de către Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București privind înființarea și funcționarea SC ##### SRL; evidența financiar contabilă întocmită și raportată organelor fiscale de către SC ##### SRL pentru perioada ### ####; raport de constatare fiscală întocmit de către specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București; înscrisuri depuse la dosarul cauzei de către clientul: SC ##### SRL din care rezultă achizițiile efectuate în perioada ### #### de la SC ##### TRANSCOMTRADE SRL; înscrisuri emise de către unitățile bancare privind existența conturilor deținute de către SC ##### SRL și a sumelor tranzacționate pe acestea în perioada 2013 — 2015.

Camera

preliminară:

Prin încheierea din data de 4.07.2022, ramasă definitivă prin necontestare, judecătorul de cameră preliminară, din cadrul Tribunalului București a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor în cursul urmăririi penale și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecății cu privire la inculpata ### #####.

Desfășurarea cercetării judecătorești:

Întrucât inculpate a fost trimisă în judecată, în lipsă, s-au efectuat demersuri încă din faza de camera preliminară pentru a afla domiciliul inculpatei sau alte date privind locul unde s-ar afla, verificări ce au rămas fără niciun rezultat.

Astfel, din adresa emisă de Inspectoratul # pentru Emigrări rezultă că inculpate avea domiciliu stabilit pe teritoriul României la adresa unde s-a realizat procedura de citare, respective, pe Șos. #, nr.352 din București.

De asemenea, s-a solicitat introducerea unei semnalări în sistem, # provincial Zhejiang, pentru ca inculpate să I se comunice că se desfășoară un proces împotriva sa.

S-a comunicat că s-a solicitat INTERPOL Beijing să comunice domiciliul actual al inculpatei, precum și luarea măsurilor necesare pentru ca inculpate să fie înștiințată cu privire la faptul că împotriva sa se desfășoară un proces penal.

În pofida tuturor demersurilor efectuate, INTERPOL Beijing nu a putut să ofere relații cu privire la domiciliul inculpatei, astfel, că s-au urmat regulile de procedură de drept comun, și constatându-se lipsa inculpatei, s-a dispus începerea cercetării judecătorești.

La termenul din data de 10.11.2022 a fost audiată martora #, iar la termenul din data de 22.06.2023, a fost audiat martorul #.

La același termen de judecată, constatând terminată cercetarea judecătorească, a acordat cuvântul pe fondul cauzei și reținut cauza în pronunțare.

Analizând actele existente la dosarul cauzei instanța constată că în cauză este incidentă prescripția răspunderii penale, aspect ce împiedică instanța, în lipsa unei cereri exprese formulate de inculpată, să cerceteze existența infracțiunii și întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii.

Astfel, Prin Decizia nr.### din 2022, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 565 din 09 iunie 2022, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.155 alin.1 din C.pen. sunt neconstituționale, statuând că decizia nr.### din 2018 nu a fost una interpretativă, ci una simplă/extremă și că în mod eronat organele judiciare s-au substituit puterii legiuitoare, adoptând un comportament constituțional pe care legiuitorul

trebuia să îl adopte.

Referitor la consecințele acestei situații CCR, arătat că „ prin tăcerea legiuitorului, identificarea cazurilor de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale a rămas o operațiune realizată de către organul judiciar, ajungându-se la o nouă situație lipsită de claritate și previzibilitate, situație ce a determinat inclusiv aplicarea diferită la situații similare a dispozițiilor criticate (fapt confirmat prin constatarea de către Înalta ##### de Casație și Justiție a existenței unei practici neunitare). Astfel, lipsa de intervenție a legiuitorului a determinat în sarcina organului judiciar necesitatea de a se substitui acestuia prin conturarea cadrului normativ aplicabil în situația întreruperii cursului prescripției răspunderii penale și, implicit, aplicarea legii penale prin analogie. Or, Curtea a statuat constant, în jurisprudența sa, că prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție stabilesc că "Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării", iar competența de legiferare a acestuia cu privire la un anumit domeniu nu poate fi limitată dacă legea astfel adoptată respectă exigențele Legii fundamentale (Decizia nr. ### din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012). Totodată, Curtea a statuat că a permite celui care interpretează și aplică legea penală, în absența unei norme exprese, să stabilească el însuși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat, reprezintă o aplicare prin analogie a legii penale. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (nullum crimen, nulla poena sine lege), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevăd și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie.

Așa fiind, Curtea constată că ansamblul normativ în vigoare nu oferă toate elementele legislative necesare aplicării previzibile a normei sancționate prin Decizia nr. ### din 26 aprilie 2018. Astfel, deși Curtea Constituțională a făcut trimitere la vechea reglementare, evidențiind reperatele unui comportament constituțional pe care legiuitorul avea obligația să și-l însușească, aplicând cele statuate de #####, acest fapt nu poate fi interpretat ca o permisiune acordată de către instanța de contencios constituțional organelor judiciare de a stabili ele însele cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

În consecință, Curtea constată că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul

termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Curtea constată că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei ##### de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative. De asemenea, Curtea subliniază că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal la exigențele constituționale. Astfel, Curtea observă că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art. 154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

În acest context, Curtea constată că situația creată prin pasivitatea legiuitorului, consecutivă publicării deciziei de admitere amintite, reprezintă o încălcare a prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală, care consacră caracterul de stat de drept al statului român, precum și supremația Constituției. Aceasta, deoarece prevalența Constituției asupra întregului sistem normativ reprezintă principiul crucial al statului de drept. Or, garant al supremației Legii fundamentale este însăși Curtea Constituțională, prin deciziile pe care le pronunță, astfel că neglijarea constatărilor și dispozițiilor cuprinse în deciziile acesteia determină fragilizarea structurii constituționale ce trebuie să caracterizeze statul de drept (în același sens, Decizia nr. ### din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 mai 2022).

De asemenea, atât prin decizia nr.### din 2018 cât și prin decizia ### din 2022, CCR a statuat că prescripția răspunderii penale este o instituție ce aparține dreptului material și nu dreptului procesual penal, fiind o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite.”

Fiind o instituție de drept material, ICCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit prin Decizia nr. ##/2014 că, dispozițiile art. 5 alin. 1 din Codul penal trebuie interpretate, inclusiv în materia prescripției răspunderii penale, în sensul că legea penală mai favorabilă este aplicabilă în cazul infracțiunilor săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 care nu au fost încă judecate definitiv, în conformitate cu Decizia nr. ##/2014 a Curții Constituționale.

Mai mult decât atât, recent, prin Decizia nr.## din 2022, ICCJ a statuat că ” normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse din perspectiva aplicării lor în timp principiului activității

legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 5 din Codul penal.”

în vedere cele statuate prin deciziile precitate, judecătorul constată că de la data publicării deciziei nr.### din 2018 și până în prezent instituția întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale nu a mai existat, creându-se astfel o situație favorabilă inculpatei.

în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpată, precum și faptul că, în cazul infracțiunii continuate, termenul de prescripție al răspunderii penale se calculează de la data epuizării infracțiunii, Tribunalul constată că termenul de prescripție, de 8 ani s-a împlinit în aprilie 2023, fapt pentru care va dispune încetarea procesului penal față inculpata ### #####.

Latura

civilă:

Instanța constată că prin adresa nr. MBR JRD 3561/20.01.2022, Agenția Națională de Administrare Fiscală s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 277.634 lei la care se adaugă accesoriile fiscale.

În susținerea cererii formulate, partea civilă a arătat că, în perioada trimestrul II al anului 2013-trimestrul II 2015, inculpata ### ##### s-a sustras de la îndeplinirea obligațiilor fiscale accesorii, prin omisiunea, în parte, a evidențierii în contabilitate a operațiunilor comerciale efectuate și a veniturilor relizate. Astfel, inculpata nu a înregistrat în evidențele contabile și nu a declarat la organul fiscal toate operațiunile de livrare către ## ##### pentru ####, rezultând diferențe de 707.769 lei, cu TVA aaferentă în sumă de 169.864 lei, prejudiciind bugetul de stat cu suma de 277.634 lei, din care impozit pe profit datorat în valoare de 109.504 lei și TVA datorată de 168.130 lei (12 acte materiale).

În dovedire, partea civilă a invocat probele existente la dosarul de urmărire penală, respectiv, raportul de constatare tehnico-științifică și înscrisurile existente la dosar din care reiese că în perioada de referință ## ##### Pentru ##### a declarat achiziții în plus față de livrările declarate de SC ##### SRL.

Analizând dispozițiile legale aplicabile în cauză instanța constată că în conformitate cu art. 1349 C.civ. alin. 1 „orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane”, iar potrivit alin.2 „cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate

prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.”

Totodată potrivit art. 1357 C.civ. “Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.”

Din dispozițiile legale precitate, rezultă că pentru a se angaja răspunderea civilă delictuală, trebuie îndeplinite următoarele condiții: existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită săvârșită și prejudiciul produs și vinovăția autorului faptei ilicite.

Fapta ilicită este acțiunea sau inacțiunea umană, prin care se încalcă drepturile și interesele legitime ale membrilor societății. ##### orice infracțiune este o faptă ilicită, nu orice faptă ilicită este și infracțiune, relația fiind una de la întreg la parte. Astfel, constatarea existenței unei fapte ilicite nu încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât instanța nu analizează conduita inculpaților prin prisma elementelor constitutive ale unei infracțiuni, ci se rezumă la a analiza dacă comportamentul inculpatei poate atrage răspunderea sa civilă delictuală.

Inacțiunea poate lua forma unei fapte ilicite atunci când legea instituie anumite obligații în sarcina anumitor subiecți de drept.

Revenind la prezenta cauză, instanța constată că potrivit art.56 alin.1 din Constituție cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice. Această obligație constituțională este adusă la îndeplinire prin intermediul legilor care reglementează raporturile juridice de drept fiscal.

Astfel, conform art.13 alin.1 din Codul fiscal, persoanele juridice, cu excepțiile prevăzute la alin.1 (excepții în rândul cărora nu se înscrie C ##### SRL) sunt obligate la plata impozitului pr profit.

Conform art.265 alin.1 din C.fiscal taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

De asemenea, conform art.268 alin.1 din C.fiscal, din punctul de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în ##### cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 270-272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în #####, în conformitate cu prevederile art. 275 și 278;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 269 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 269 alin. (2).

Așa cum rezultă din înscrisurile existente la dosar, SC ##### SRL a fost înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr. J40#####, atribuit la data de 03.09.1996, are ca obiect principal de activitate „comerț cu ridicata al produselor textile”, conform codului CAEN 4641, iar calitatea de asociați a fost deținută de cetățenii chinezi ### ## (cotă de participare 33,4%) și ### ##### (cotă de participare 66,6), ambii fiind și administratori. Astfel, persoana juridică impozabilă operațiunii care constituie o livrare pe teritoriul României, având calitatea de comerciant.

Conform art. 10 alin.1 din Legea nr.82 din 1991, răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) - (4) revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării entității respective.

De asemenea, tot din înscrisurile existente la dosar mai rezultă că inculpata a reprezentat societatea atât în fața organelor fiscale cât și în relațiile cu alte societăți, numele acesteia apărând pe toate documentele societății.

Totodată, în vederea stabilirii taxelor și impozitelor, persoana impozabilă are obligația de a înregistra în contabilitatea societății operațiunile comerciale pe care le desfășoară. Omisiunea înregistrării unor operațiuni determină imposibilitatea stabilirii bazei impozabile și pe cale de consecință a taxelor și impozitelor.

În acest sens, dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.82 din 1991 prevede că orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Analizând probele administrate, instanța constată că inculpata ### ##### a încălcat obligația de a înregistra în contabilitatea societății o parte din veniturile realizate ca urmare a livrărilor efectuate către ## ##### pentru #####.

De asemenea, tot din înscrisurile existente la dosar mai rezultă că inculpata a reprezentat societatea atât în fața organelor fiscale cât și în relațiile cu alte

societăți, numele acestora apărând pe toate documentele societății.

Mai mult, în nota explicativă dată în fața organelor de control în ziua de 21.12.2015, în prezența unui traducător autorizat, inculpatul ### ##### precizează că „deține calitatea de administrator și se ocupă de vânzare-cumpărare marfă, întocmește documente și semnează documente financiar contabile”.

În continuare, conform procesului-verbal încheiat de organele fiscale cu ocazia verificării societății, În perioada 26.10.2015-14.01.2016, inspectori antifraudă au efectuat un control operativ la SC ##### SRL, ### #####, cu sediul social și domiciliul fiscal situate la adresa din #####, Șos.##### nr.352, #### #, scara F, etaj 10, apart.237, sector 2, având ca obiectiv verificarea documentelor de proveniență pentru mărfurile aflate în gestiunea societății, a situației stocului de marfă prin efectuarea inventarierii faptice, stabilirea rezultatelor inventarierii prin compararea datelor constatate faptic și înscrise în listele de inventar cu cele din evidența operativă, precum și operațiunile comerciale desfășurate de către societate în perioada #####.

În data de 16.11.2015, organele de inspecție fiscală au procedat la inventarierea faptică a stocurilor de mărfuri aflate în gestiunea SC ##### SRL, respectiv în cele două puncte de lucru situate în incinta Complexului Comercial Dragonul #### nr.7, din #####, sat Fundeni, ##### -10, #####, întocmindu-se în acest sens liste de inventariere asumate și semnate de administratorul societății. În timpul controlului societatea a fost reprezentată de către inculpatul ### #####, asistat de către un traducător autorizat. Organele de control au constatat că, în perioada #####, SC ##### TRANSCOMTRADE SRL a emis facturi de livrare în valoare totală de 1.186.224,43 lei (bază impozabilă 956.632,6 lei, TVA 229.591,83 lei), regăsite și înregistrate de către SC ##### SRL, ### #####.

În urma verificărilor efectuate la SC ##### SRL s-au confirmat de către aceasta achizițiile de mărfuri de la SC ##### SRL, reprezentanții săi punând la dispoziția organelor de control fișa contului 401 din care au rezultat achiziții efectuate în sumă totală de 1.186.224,43 lei, achitate în totalitate prin instrumente financiar-bancare, la data de 21.05.2015 prezentând sold zero.

Organele de control au constatat că, în perioada #####, SC ##### TRANSCOMTRADE SRL a emis facturi de livrare în valoare totală de 1.186.224,43 lei (bază impozabilă 956.632,6 lei, TVA 229.591,83 lei), regăsite și înregistrate de către SC ##### SRL, ### #####.

În urma verificărilor efectuate la SC ##### SRL s-au confirmat de către aceasta achizițiile de mărfuri de la SC ##### SRL, reprezentanții săi punând la dispoziția organelor de control fișa contului 401 din care au rezultat achiziții efectuate în sumă totală de 1.186.224,43 lei, achitate în totalitate prin

instrumente financiar-bancare, la data de 21.05.2015 prezentând sold zero.

Din verificarea datelor gestionate în format electronic, în baza de date a A.N.A.F., a rezultat că SC ##### SRL, în perioada ##### a evidențiat în declarațiile informative D394 și deconturile de TVA D300, depuse trimestrial și înregistrate la organul fiscal, livrări către SC ##### SRL în sumă totală de 248.864 lei, cu TVA aferentă în sumă de 59.272 lei, ultima declarând achiziții corelative în sumă totală de 956.632,6 lei, cu TVA aferentă de 229.591,83 lei, constatându-se astfel o neconcordanță în sumă totală de 707.769 lei, cu TVA aferentă în valoare de 169.864 lei.

Raportul întocmit a stabilit că SC ##### SRL a fost plătitoare de impozit de profit și înregistrată în scopuri de TVA în perioada analizată (2013-2015) cu obligația raportării trimestriale.

În perioada trimestrul II 2013-trimestrul II 2015, SC ##### SRL a declarat organelor fiscale, conform declarațiilor D394, coroborate cu D300, livrări de bunuri către SC ##### SRL la o bază impozabilă de 248.864 lei și 59.728 lei TVA aferentă.

În perioada mai 2013-aprilie 2015 SC ##### SRL a declarat achiziții de la SC ##### SRL, conform declarațiilor informative D394, lunare, corelativ cu deconturile de TVA D300, la o bază impozabilă de 956.630 lei cu TVA aferentă în cuantum de 229.596 lei (total 1.186.226 lei).

de cele de mai sus rezultă că SC ##### SRL a declarat fiscal achiziții în plus față de livrările declarate fiscal de către SC ##### SRL, la o diferență de bază impozabilă de 707.766 lei cu TVA aferentă de 169.868 lei.

SC ##### SRL a achitat contravaloarea bunurilor achiziționate printr-un număr de 60 plăți interbancare către SC ##### SRL, în perioada 06.06.2013-21.05.2015, în cuantum de 1.186.224,46 lei, fiecare plată reprezentând achitarea contravalorii unei facturi fiscale.

Plățile s-au efectuat din conturile deținute de către SC ##### SRL la ##### SA, B.C.R. SA, B.R.D. S.A. și ##### S.A. în contul deținut de SC ##### SRL la ##### S.A.

Întrucât SC ##### SRL nu a declarat fiscal toate veniturile obținute din livrările de mărfuri către SC ##### SRL aceasta a prejudiciat bugetul de stat cu suma de 277.634 lei, reprezentată de TVA în cuantum de 168.130 lei și impozit pe profit în valoare de 109.504 lei.

Pentru aceste motive, de în temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 C.civ., art. 1373 C.civ., art. 1381 C.civ. și art. 1382 C.civ. va admite acțiunea civilă formulată de Statul ##### prin reprezentat legal Agenția Națională de Administrare Fiscală, în contradictoriu cu inculpata ### #####

Va dispune obligarea, inculpatei ### ##### la plata sumei de 277.634 lei, reprezentată de TVA în cuantum de 168.130 lei și impozit pe profit în valoare de 109.504 lei, la care se adaugă obligațiile fiscale accesorii.

În vederea recuperării prejudiciului, prin ordonanța din data de 15.11.2021, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a dispus instituirea măsurii sechestrului asigurător asupra apartamentului nr.237 situat în București, Șos. #####, nr.352, ####, ####, #####, sector 2, în suprafață de 64,81 mp, înscris în Cartea Funciară a Municipiului București sub nr.225595-C1-U36, proprietatea inculpatei ### #####.

în vedere că prejudiciul nu a fost recuperat, instanța apreciază că măsura asigurătorie dispusă în cauză își păstrează în continuare caracterul proportional, neexistând o disproporție între prejudiciul produs și valoarea apartamentului, fiind totodată necesară pentru a se asigura recuperarea prejudiciului produs prin fapta ilicită. Astfel, va menține măsura asigurătorie dispusă în cauză.

Totodată, în cursul procesului penal inculpata a fost reprezentată de apărător din oficiu,

în vedere că în cauză s-a dispus o soluție de încetare a procesului penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art.396 alin.1 și 6 Cod Procedură Penală rap. la art.16 alin.1 lit. f) Cod Procedură Penală, art.154 alin.1 lit.b Cod Penal și art.5 Cod Penal, cu referire la art.155 alin.1 Cod Penal interpretat prin Deciziile nr.297/2018 și nr.358/2022 ale Curții Constituționale a României și Decizia nr.## din 2022 a Înaltei Curții de Casație și Justiție încetează procesul penal cu privire la inculpata ### ##### – cetățean chinez, născut la

data de ##### în #####, având permis de ședere pe termen lung nr. 0425097 valabil până la 17.08.2021, pașaport turistic nr. G52048773 valabil până la 10.08.2021, ultimul domiciliu declarat pe teritoriul României în #### #, șos. #####, nr. 352, ## #, ## #, ## #, ## #, sector 2, CNP ##### trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. și ped. de art. 9 alin 1 lit. b din Legea nr. 241/2005, cu aplic. art. 35 alin.1 și art.5 din C.pen.

În temeiul art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ., art. 1357 C.civ., admite în parte acțiunea civilă formulată de Statul ##### prin reprezentat legal Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu sediul în București, #### #,7 sector 5 formulată în contradictoriu cu inculpata #### #.

Dispune inculpatei #### # la plata sumei de 277.634 lei, reprezentată de TVA în cuantum de 168.130 lei și impozit pe profit în valoare de 109.504 lei, la care se adaugă obligațiile accesorii de plată aferente debitului principal (dobândă, penalități, majorări datorate în condițiile Codului de procedură fiscală) calculate de la data scadenței debitului principal, până la data achitării obligațiilor bugetare principale.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c C.pr.pen. menține măsura sechestrului asigurător dispus, prin prin ordonanța din data de 15.11.2021, a Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Onorariul apărătorului din oficiu, în cuantum de 3500 lei rămâne în sarcina statului urmând a fi avansate de stat ##### judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Pronunțată, astăzi, 28.07.2023, prin punerea hotărârii la dispoziția părților și procurorului prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

GREFIER

#####

#####

Red/Tehnored/D.C./RRS/28.07.2023

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO